

Konservative, der synes at udstråle en vis ærgrelse over alene at kunne sige alle de gode ting, man gerne ville, men at have det lidt svært, når man skal påpege konkrete resultater på området.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er ærgerligt, at hr. Villy Søvnald ikke vil afsløre, hvad SF vil. Det er især ærgerligt, når hr. Villy Søvnald bliver ved med at tale om, at Venstre ikke vil være med til en udmøntning af et forlig, vi ikke er med i. Jamen det er da meget forståeligt, og det er vist set mange gange her i Folketinget.

Men det er altså det, sagen skal dreje sig om i dag, og ikke hvad SF går ind for. Det er ærgerligt, og jeg vil derfor gerne gentage spørgsmålene, men først spørge SF, når nu SF ønsker at gøre noget med den vandfond: Hvad er det, der har bevirket, at man har indgået et forlig om 25 mio. kr. i 1997? Hvordan er man kommet frem til de 25 mio. kr.? Er det hele det beløb, som den spildevandsafgift, der er vedtaget, og som gælder fra den 1. januar 1997, indbringer statskassen? Eller er det sådan – som vi normalt ser det, når regeringen, SF og Enhedslisten laver noget på miljøområdet – at der også scores lidt til skatten, og så kalder man det noget med miljøet? Kan vi ikke få et svar på, om de 25 mio. kr. er det, afgiften indbringer?

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Desværre er rent vand ikke længere en selvfølge. 15 pct. af vandværksboringerne på Fyn er forurenede med sprøjtemidler eller kemiske nedbrydningsprodukter, og vi bliver derfor nødt til at følge op på vandmiljøhandlingsplanen og hele tiden være på dupperne i vores bestræbelser på at sikre grundvandet og dermed drikkevandet.

Med regeringens 10-punkts-program fra 1994 til beskyttelse af grundvand og drikkevand har vi fået igangsat en række forebyggende tiltag, og Drikkevandsudvalget, som blev nedsat i 1996, skulle i løbet af foråret komme med forslag til en fremadrettet grundvandsbeskyttelse. Men desværre er det ikke nok at forebygge. Desværre står vi nu i den situation, at vi har pesticider i grundvandet og i vores drikkevand, og derfor er vi nødt til at gøre noget.

I Det Radikale Venstre er vi fantastisk optaget af, hvordan vi sikrer den decentrale vandforsyning. Hvordan hjælper vi de små vandværker?

Hvordan hjælper vi alle de små lokalsamfund? Hvordan hjælper vi landdistrikterne, så vi ikke kommer i den umulige situation, at vi lige pludselig ikke har rent drikkevand? Det har jeg ikke hørt noget forslag til fra mine kollegers side. Jeg har hørt nogle forslag til, hvad vi kunne gøre for at forebygge problemerne, men ikke noget om, hvad vi skal gøre i det øjeblik, vi står i den situation, at problemet er opstået. Med andre ord: Man sælger landdistrikterne, man sælger den decentrale vandforsyning.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, at repræsentanter for partier, der ellers taler landdistrikternes sag, kan stå her og sige fra Folketingets talerstol, at de ikke vil være med til at oprette en vandfond, som præcis har til formål at sikre, at vi også fremover får en decentral vandforsyning. Det må være meget, meget svært at være ordfører for Venstre og De Konservative i dette spørgsmål.

I Det Radikale Venstre kan vi fuldt ud tilslutte os lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Hr. Hans Christian Schmidt har allerede gjort opmærksom på den forslagspakke, vi er kommet med; men jeg vil godt spørge den radikale ordfører, hvad hendes opfattelse er, når Danske Vandværkers Forening selv melder ud, at det, der foreslås her, allerede er omfattet af § 53, pkt. a. Hvad er svaret?

Så vil jeg også godt have at vide, hvorfor Det Radikale Venstre har noget imod erhvervslivet i det åbne land. Det er ikke længere end et par dage siden, vi gav mulighed for, at endnu en erhvervsvirksomhed kunne bosætte sig i det åbne land. Den virksomhed er afhængig af rent vand, men hvad nu, hvis boringen tørrer ud? Hvorfor må den virksomhed ikke få hjælp? Den ting synes jeg man kunne forbedre forslaget med.

Derudover vil jeg spørge: Hvad mener Det Radikale Venstre om muligheden for, at der som forsøg også kunne tillades parallel vandforsyning? Den mulighed mangler her. Og gør det i det hele taget ikke indtryk, at de, der arbejder med tingene til daglig, siger, at forslaget i bedste fald er overflødig?

Man kan altid bruge nogle penge til noget godt – ingen tvivl om det – og jeg betvivler ikke, at intentionerne bag forslaget er, at man vil gøre noget for den decentrale vandforsyning. Men hvorfor ikke gøre forslaget meget bedre, end det foreligger nu?